

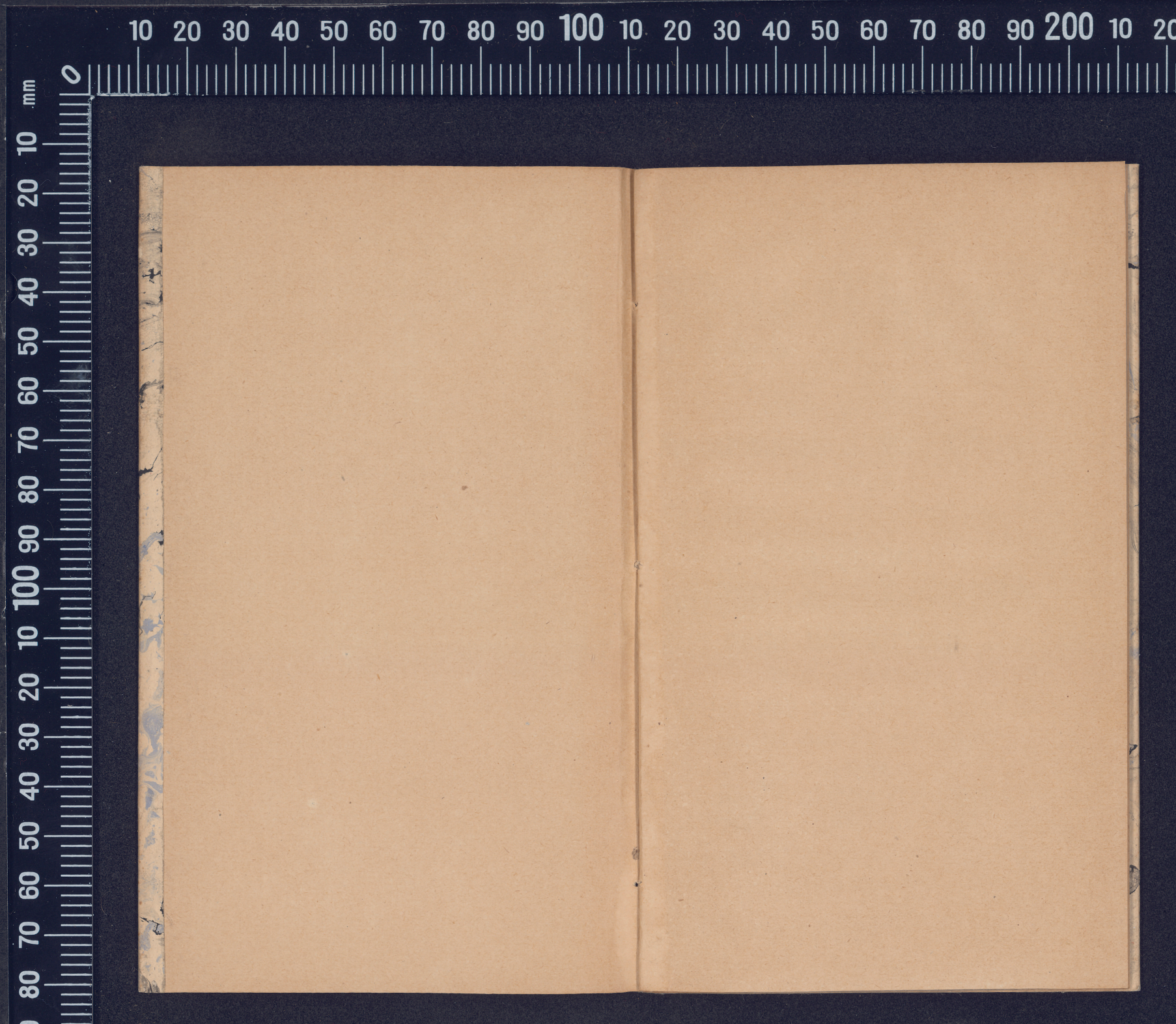
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

Tilende Skjønn og smukke
Nye Viser.
Anvend din Tid ^{fuld} flittig
Da jeg var i ulodens Liv.
In i dette Aar. [T. hjem?]

V. box 32:935



10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20

mm

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80

Tvende
Skønne og smukke



Reze Biser,

Den Første:

Anvend din Tid til Flittighed, &c.

Singes som:

Jeg staaer nu op i Herrens Navn, &c.

Den Anden:

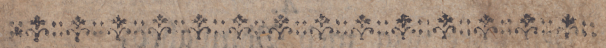
Forestiller, et Menneskes Modgang udi Verden.

Begynder saaledes:

Da jeg var i Moders Live, &c.

Singes med sin velslengende

Melodie.



Trykt i Paris 1787.

[T. Lyngby?]

V box 32:935



Anvend din Tiid til Flittighed,
Hav Gud i Tanker paa hver stad,
Opsæt din Sierning ey for tidt,
Det gavner dig kuns gandske lidt.

2.

Betænk dig vel hvad du tar for,
Det snart og vel fra Hænder gaar,
Og giv saa Væren der den bør,
Som lykkelig dit Anslag gjør.

3.

Content vær altid i din Stand,
Holt dig meest til din Liigemand,
Vær snild i Tale saa og from,
Hos hvem du end i Selskab kom.

4.

Den store viig med Ydmyghed,
De ringe Folk gjør ey fortræd,

Nødlidene med Vnæ ansee,
Og har du Raad dem Hielp betee.

5.

Er nogen Sorg dig kommen til,
Det være hvad som være vil,
Forsage ey, men stræb imod,
Saa bliver Enden gandske god.

6.

Forlad dig ey paa Menneffen,
See hvem du holder for din Ven,
Oprigtighed paa Flugten er,
Men Falskhed er, en altid nær.

7.

Gjør dig tilgode med Manceer,
Af hvis du har og Gud beskier,
Lad Sierrighed ey finde stæd,
Og Odselhed ey heller med.

8.

Har nogen Hiulpen dig paa Fod,
Af Nød og Mangel du i stod,
Det skal du altid tænke paa,
Med Dnske det den vel maa gaa.

9.

I Medgang ey Hoymode vær,
I Modgang vær frimodelig,
I gode Aar tænk dig lidt om,
Som Gavnligt er om Nød paa kom.

10.

Kom vel ihu at du skal døe,

Dg at all Kiøb er kun som Høe,
Men Sielen er udbødelig,
Baade her og hidst evindelig.

11

Lad ingen Ting forskrekke dig,
I alt saa vær forsigtelig,
Dg skulle Foden uforvar,
Lidt glide tag den til dig snar.

12.

Modstaa det Onde af all magt,
Beed Gud om Naade, Mand og Kraft,
Saa er dit Liv et Huhmerig,
Ekiønt at du her er som i Krig.

13.

Naar Satan han vil friske dig,
Med Troens Skjold stat Mandelig,
Dg sig: min Jesus han jo har
Giørt Sagen for mig gandske klar.

14.

Omgærde dig med Bøn og Bød,
Dg lad dig venses i hans Blod,
Saa kand han inset rerre ud,
Med all sit Helveds Lod og Krud.

15.

Paaføres dig af Folk Fortrad,
Vær Stidig og med god berkeed,
See du kandsi slippe deres agt,
Dg deres snarer de har lagt.

16.

Omstøer all verdslig Pral og Tant,

Dg det som er udbortes Glant,
Hols dig til det som arbar er,
Det andet fæder kuns besvar.

17.

Regier din Tale med Forstand,
Dg vogte dig for Avinds-Mand,
Dem ingen ikke alt for snar,
Uden at Sagen findes klar.

18.

Saa lange du paa Jorden er,
Dit Liv og Velfart haver hier,
Veed Alltid got for kongen, han
Maa leve i lykkelig Stand.

19.

Tænk hvad han er og hvad han kand,
Udrette med sin Konge-Stand,
Han er næst Gud een Barn og Skjold,
For Landets Folk mod Overvold.

20.

Unyttig Sorg driv fra dig hen,
Du faar vel hvad som Himmelen,
Anseer at tiene dig til Fred,
Blev kuns i Dønnen altid ved.

21.

Vær ikke dig til Ledighed,
Gier en dit Arbejd med fortrad,
Den flittige den noget faar,
Den anden det kuns ilde gaar.

22.

X for et U du aldrig skriv,

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

.mm

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

